

A Magyar Képes Szent Bibliáról.

Évek óta fáradozom azon, hogy egyfelől hűveink vallásos buzgóságának emelése, másfelől pedig a magyar protestáns egyházi-irodalom gazdagítása céljából egy olyan illusztrált Szent Bibliát adjunk prot. hűveink kezébe, amely, már külső kiállításánál fogva is felveheti a versenyt a magyar könyvpiacra megjelenő világi irodalmi-termékekkel: az ugynevezett ajándék-diszmu árukkal és így, a maga örökbecsével, e szempontoknál fogva is számíthasson arra, hogy Isten szentes dolgai iránt felkeltse, megnyerje s meghódítsa az egész magyar protestantizmust!

Isten jósága biztató kilátásokkal segít most e cél elérésében azáltal, hogy a nagy anyagi áldozatok miatt, hazai könyvkiadó hiányában, egyik legnagyobb külföldi bibliaterjesztő vállalatot sikerült megnyernem arra, hogy az általa, a mivelte világ minden részében közel 100.000 példányban forgalomba hozott diszkiadású Képes Bibliát, a mi viszonyainkra alkalmazva, magyar nyelven is kiadja.

E bibliai mű magában foglalja egyfelől a teljes szentírást, másfelől a maga 1020 képével valóságos kincses bányája a világ festészeti, illetőleg szépművészeti remekeinek, amennyiben a keresztyénség leghíresebb festőművészei és szobrászai alkotásainak színnyomatu képeit és fénykép-másolatait tartalmazza, közbevegyítve adván az oktatásra szánt rajzokat, tájképeket, amelyek a mű olvasásakor a szemléltető tanítás lebilincselő és megértető erejével hatnak. Rafael, Michael Angelo, Leonardo da Vinci, Tizian, B. Luini, P. Perugino, Rembrandt, Murillo, Salvator, Palma Vecchio, Paolo Veronese, Carlo Dobi, Guido Reni, Tintoretto, Corregio, Van Dyck, Overbeek, Cornelius, Dürer, Tinworth, Hoffmann, Noack, Plockhorst, Gebhardt, Köhler, Paul Hardh, Poussin, Benjamin West, E. Portelli, A. Cardecci, Ary Scheffer, A. Dietrich, G. Richter, C. L. Castlake, T. G. Gullick, Zimmermann, Tr. Kirchbach, Graf Harroch, F. Schields, G. Cornicelius, A. Keller, R. Eichstädt, M. Fürst, C. Müller, Thornualdsen, J. Martin, Josef Aubert világhírű külföldi festők műveinek legjavában fog e műben gyönyörködni a vallásos, kegyes ihlettség, megfelelő teret nyújtva Munkácsy Mihály, Feszty Árpád, id. Markó, Ligeti,

Bencur, Basch, Borat, Lotz, Ferenczy, Pataky, Spányik, Baditz, gr. Zichy magyar művészeinknek, akiknek művei reprodukcionális jogát kizárólag az *Országos Szépművészeti Múzeum* szives ajánlata útján nyerhettem meg, s amely mestermunkák művészi ihlettsége, kétségtelenül méltó lelki gyönyörűségünkre fogja emelni e bibliai mű nemzeti értékét is.

Ez a *Képes Szent Biblia* anyanyelvünkön, ezidőszerint az egyetlen e jellegű mű s az a körülmény, hogy szövege a Károlyi fordításnak, az eredeti szöveggel egybevetett és átdolgozott legújabb és hivatalosan is elfogadott kiadása, csak emeli ugy a magán, valamint iskolai, templomi, illetőleg egyházi célokra szolgáló használhatóságának jelentőségét, s ha egyidejűleg bejelentem azt, hogy a mű ajánló előszavát főtiszteletű és méltóságos *Kenessey Béla* erdélyi ref. püspök úr írta s hogy a mű rövid biblia-ismertetéssel is el van látva és végül, hogy táblája, amelynek tervét a *Magyar Iparművészeti Társaság* nagyérdemű igazgatósága készítette, a magyar ipari művészet egyik remeke: úgy vélem, hogy elég hű tájékoztatót nyújtottam a kedves olvasónak.

Azonban ezek mind a külső formákra vonatkoznak! Pedig minden igaz magyar és protestáns szíve abban az örömben kell magasra dobbanjon, hogy Isten segedelmével e műben újabb és hatásos formáját találjuk meg annak, hogy az intelligens magyar protentáns közönség asztalára megint visszavigyük a Szentkönyvet, az Életnek könyvét, az Örökéletnek eme forrását, hittel tévén egyuttal arról is tanúságot, miszerint megismerjük és tudjuk, hogy: *Az ég és a föld elmulhatnak, de Istennek beszéde mindörökre megmaradnak.*

Kedves Olvasó! Midőn e szerény sorokban atyafiságos jóindulattal, de mindenekelőtt Szent könyvünk iránt való őszinte buzgó lelkülettel eltelve az ismertetett mű érdekében kegyes s bizonyára Istennek is tetsző erkölcsi és anyagi támogatásukat kérem: halát adok a jó Istennek segedelméért s megszentelő erejéért, amelylyel anyaszentegyházunk szolgálatára s az Ő szent országa építésére gyarló munkásságomat is igénybe venni kegyes volt.

Tóthfalusi József.

Az Úr Jézus zörget sziveink ajtaján.

*Én zörgetek! Régóta zörgetek!
Nem hallod-e szavam?
Közelg az éj; közelg ítéleted!
Nyiss hát ajtót hamar!
Oly sok becses óra lefolyt már,
Hogy itt szivednek ajtajánál
Én zörgetek!*

*Én zörgetek! Fáradhatatlanul
Pazarlom reád kegyem,
S te, óh bűnös szív, oly gondatlanul
Csak bűt szerzesz nekem!
Az óra majd üt nemsokára,
Figyelj a jó barát szavára!
Még mindig itt áll és hiv tégedet:
Én zörgetek!*

*Én zörgetek! Óh nézz, nézz csak reám!
Nézd a szegek helyét!
Nézd csak, tövisből van a koronám!
Óh, mennyit szenvedék...
És mégis oly hiába kérlek,
Bűnoddal óh hányszor vetél meg?!
Óh mondd, mikor fogadsz be engemet?
Én zörgetek!*

*Én zörgetek! Még egyszer zörgetek!
Vigyázz! Ki kérve kért,
Ítélt feletted és „Künn a helyed!”
Kiáltja majd feléd.
Majd vége lesz a kegyelemnek
S kik engedtek szeretetemnek,
Velem lesznek egyszer mind oda fent:
Én zörgetek!*

*Egykor te mondod majd: „én zörgetek
Nyiss ajtót Jézusom!”
De senki sem felel s kérésedet
Én meg nem hallgatom.
Már vége lesz az irgalomnak!
Az ajtók mind zárva maradnak!
Hiába szólsz, mint szóltam én neked:
Én zörgetek!*

Fordította: L. S.

Az új pap.

II.

A pap választás.

A kiküldöttek haza érkezvén utjokból, a beszólgáló lelkeszszel egyetértve, egybehívták a presbyteriumot; ez jórészen az előértekezlet tagjaiból állott. A gyűlésen Sándor Gergely előterjesztette eljárásuk eredményét, ezt a tagok örömmel vették tudomásul és elhatározták: hogy összehívják a kögyűlést és azon határozati javaslatukat terjesztik elibe, miszerint Zentai Péter n-i. lelkészt meghívás útján válaszáik meg papjuknak. E határozat után a presbyterium, mint a ki jó munkát végzett, kellemes érzések között oszlott szét.

A községben csakkamar hirtelű terjedt a presbyterium határozatának. Azok, a kik jól voltak tájékoztatva, megnyugvással vették a határozatot tudomásul. De voltak olyanok is, a kik téves információt nyertek, ezek zugolodtak és mondogatták: Az urak, nálunk, csak a nép verejtékét kívánják, de just nem adnak a választásoknál, most is csak maguknak akarnak papot hozni.

... A közmondás is tartja, hogy minden bajnak, kelésnek megvan a maga kovásza. Hát itt is megvolt a kovász. Lakott Pókafalván, egy Gerzson nevű kocsmáros, ki tíz év előtt telepedett le a községben. Gerzson olyan tudákos, nagyszájú ember volt, ki a művelt névhez való jogosultságát arra alapította, hogy két gymnázialis osztályt végzett. Különbben élelmes ember volt, mindenből pénz tudott csinálni, a közügy is töke volt előtte, melyből a kamatot nyugodt lelkiismerettel vágta zsebre. Az egyszerű népet korcsmájába sok ügyességgel becsalogatta. Mesterileg tudta szóval tartani őket, úgy, hogy kivált hazafiaskodó beszédeivel, egész tekintélylyé nőtt ki. A képviselő választásoknál, főként szerepet vitt és e mellett önzetlenségének legszebb bizonyítékaként, úgy helyben, mint a szomszéd faluban szép birtokot vásárolt össze. Miután a nép előtt a jó mód a tekintély sulyával nehezedik a tisztelet mérlegébe, Gerson Antal történetünk lejátszásának idejében, már az egyszerűbb emberek körében, hatalom volt.

Midőn azért hírt vette, a mint mondá: az urak papválasztó merényletének; rossz neven vette, hogy őt kívül hagyták, de legfőként az bántotta ökemét, hogy bele is játszottuk tervébe. Ugyanis, úgy számított, hogy a szomszéd község papját fogja Pókafalvára megválasztani, a ki neki régi ismerőse volt és pártelnöke, a kivel egy fogyasztási szövetkezetet akart a községben létesíteni, a melynek azután ő lett volna az igazgatója. Ő az önzetlen szívé Gerzson Antal.

Miután számításába így bele játszottak, mit tehetett egyebet, felizgatta a népet. Főként azt hangoz-

tatta: „Nem kell nekünk egy jött-ment, a kiről azt sem tudjuk: ki fia, bogara; a ki am'lett, mint az urak pártoltja, rá sem fog hederíteni a szegény emberre“. A szesszel bélelt halgatóság, a szája ize szerint beszélő népbárát szavainak persze; hogy igazat adott.

Mikor aztán így a hangulatot megteremtette, dicsérte a maga emberét Pál Jenőt Lelkesedéssel beszélt róla: „Az csak az ember! hallották kendtek a mult képviselő választáskor is, milyen szépen beszélt a gyűléseken? . . . Nő hát az szereti is igazán a hazát és a népet. Ő közénk való, a mi húsunkból való hús; a mi vérünkől való vér, igazán a nép embere“. Ez a beszéd megint tetszett az atyafiaknak és hangosan éltették Pál Jenőt.

Ilyen előjáték előzte meg a közgyűlést. Sándor Gergelyék hallottak valamit a rugásról, de nagyobb sulyt nem tulajdonítottak neki, biztak eljárásuk és szándékuk becsületességében és hitték, hogy a közgyűlésen az atyafiakkal könnyen megértetik magukat. Mégis Gerzson: egy alkalommal magához hívatta Sándor és kérdőre vonta. A ravasz ember, mindent tagadott. Azt mondotta: „hogy mi mindenről beszélek rólam az ivók azt számon nem tartom, azután a pap választás nem is az én, hanem az összes választók dolga“. Ugy beszélt, mint a hogy a taktikus kortek szoktak, begombolkozott.

Elérkezett végre a közgyűlés napja is. Vasárnap d. ú. 3 órakor az iskola teremben nagy számmal gyűltek össze az atyafiak. A gyűlést a beszolgáló lelkész nyitotta meg. Feelfejtette összejövetelük célját. Elmondotta, hogy milyen fontos az okos vezetők meghallgatása, mert az egyöntetű eljárástól függ hogy olyan papot választassanak, a ki rátermetévé, igaz tudásával, — úgy a családok, mint az összes hivek és a gyülekezet jólétét eredményesen tudja munkálni. A papválasztás, — mondá — olyan mint a házasság, ha jól sikerült: áldás, — ha nem: nagy szerencsétlenség. Ezért önzetlenségre és egyetértésre intette az atyafiakat. Majd, Isten áldását kérve a gyűlekezet, — a gyűlést megnyitotta.

Most felolvastatott az egyháztanács határozati javaslata, melyet Zentai Péter n-i. lelkész meghívását ajánlja. Az indokolás feltüntette mindazt, a mit a hármas bizottság előadott az egyháztanácsban. Előterjesztés után mély csend következett. A csendet Sándor Gergely törte meg, meleg szavakkal támogatta a presbyterium előterjesztését. Elmondotta, hogy őket eljárásokban egyedül az egyház s erete vezérelte — és a Püskő: Ur: midőn atyai jóakarattal ajánlotta Zentait, mint az egyházkerület egyik legkiválóbb papját, azt is mondotta: „ha őt megtudják nyerni maguknak, a pókafalvi egyháznak szép jövőt j'solok.“ Hogy személyesen is megismerjük ajánlottat — folytatta — felkerestük egyházában: mondhatom atyafak

hogy úgy az ő személyéye, mint az egyházban a rend és a pontos vezetés meglepett minket, röktön tisztába voltunk, hogy az ő megnyerése nagy vívmány lenne gyülekezetünk jövőjére. Ajánlom is, hogy őt, közszeretben álló püspökünk ajánlatára, egyhangu határozattal hívjuk meg papunkat.

Sándor Gergely beszéde után szólásra senki sem állt fel, csak úgy hátmögül, hátulsó padokból, halszott tompa moraj és egy-egy szaggatott közbeszólás: nem kell nekünk az urak embere . . . Választunk mi papot magunknak . . .

Ez utóbbi hang épp Gerzson Antal szájából eredt, ki egy komája háta mögé húzódva parlamentizott. De Sándor Gergely észrevette a meglapult ellenzékét és rászolt: Nő Antal ur, hát ki mást akarnak maguk választani, rukko jon ki vele szaporán hadd haljunk! . . .

Gerzson boszankodva, hogy sikra állítják, felált és dacosan beszélt: Az a mi dolgunk. Az urak válasznak csak maguknak, mi is fogunk választani magunknak és azután majd meglátjuk kinek a papja költözik bé a prochiára. Gerzson beszédét a hátulsó padokból helyeslő moraly kísérte: úgy van, úgy van majd meglátjuk.

Próbálták Gerzsonat megnyerni, de hasztalan . . . A fordulatot aztán egy érdekes kis esemény hozta meg, egész véletlenül. Ugyanis Gerzson azt kezdte magyarázni, hogy a papnál nem a predikálás a fő, mert predikálni tud mindenki, a kinek esze van; predikálni tud ő is, ha kell egy óráig is elbeszél: Abrahámról, vagy a Noé bárkájáról.

Sándor Gergely kapott a hengegésen és közbeszólt: „Nő Antal ur ha maga csak egy fél óráig okosan elbeszél a Noé-bárkájáról én magának két ökröt adok nyájamból, még pedig szabad választásra“ A közpsi ember arca kipirult a szép ajánlatra, felállott megvakarta feje bubját, köhintett egyet-kettőt azután besélni kezdett: „Noé bárkája az kérem alásan olyan bárka volt, hogy bárka volt — nyögött egyet — olyan bárka volt, hogy nő izé volt és izeje volt a vizen, mert jukat kapott és és Sára asszony bekente fenekét szurokkal.“ Erre az okos beszédre azután kitört a nevetés a halgatóságból annyira, hogy csak úgy csengett a terem belé. Gerzson pedig futt egyet, azután körülmézett k. pta kalapját és rászolt az atyafiakra: Hát kendtek itt belölem bolondot csinálnak az urak guszttására. Nő hiszen, — de nem addig az, majd meglátjuk. A ki velem tart emberek az jöjjön velem, majd megmutatom én nevet utoljára. Ekkor ő és vagy 40-en még a hátulsó padokból zugva elhagyták a termet.

Az elnök e jelenet után közhírré tette, hogy a törvények értelmében meghívás utján az állást most már betölteni nem lehet, hanem kikell írni a pályázatot.

Utánna Sándor Gergely a benmaradt 1.0 vá-

lasztóhoz, kik a község java népét tették ki, beszédet intézett és kijelentette, hogy ő kész kitarítani a jelenlevőkkel, ha ők is szavukat adják, hogy Zentaf Pétertől el nem tántorodnak. A jelenvoltak felállottak és hangos szóval biztosították, hogy: „Szeretett püspök urunk ajánlata mellett megállunk, Isten minket úgy segítsen. Amen.“

Ezzel a gyűlés véget ért és törvényes uton a választási eljárás folyamatba tétetett. Az állásra tizen pályáztak, köztük volt Gerzson pártfogoltja is. Végre elérkezett a választás napja sok izgalom mellett. Gerzson e napra leitatta embereit, még az asszonyokat is, azok sivalkodtak, lármáztak úgy, hogy csak bajjal lehetett a rendet fentartani.

A választást az egyházmegye nagytiszteletű ősz esperes vezette, higgadtan és eredménye az lett, hogy Zentai 160 szavazattal megválasztottnak jelentetett ki ellenfele 40 szavazatot kapott.

Gerzson Antal mikor az eredményt kihirdették, előtérbe lépett és kijelentette a választásban nem nyugszom meg. A gondnok rászólt gunyosan „Antal ur maga menjen dolgára ne elegyedjék az egyház belügyeibe, úgy sem ért hozzá. Jobb lesz addig tanítsa járomba az új Noé ökreit, annak több haszna lesz.“ Erre ismét kitört az általános nevetés és sok torokból hangzott Gerzson felé: Ne tanítson minket, tanítsa a maga Noé ökreit törvényre.

Gerzson kalapját adáz dühvel szemére vágva, egyet dobantott lábával és oda szólt: „Nem lesz máttól fogva béke a faluban, ha mondom.“ Azután távozott gyorsan. Amint a csend helyre állt, az esperes gratulált Sándor Gergeynek és hozzá tette: ha a nagybirtokosok és a művelt osztály mindenfelé így érdeklődnének egyházaink ügyei iránt, akkor mindenütt így, a pályázók közül a legérdemesebbek kapnák meg a jó állásokat és akkor bizony a lelkiismeretes jó munkásokkal feivirulnának a mi nagyhivatású gyülekezeteink.

Sándor Gergely köszönte az elismerést, de mindjárt, mosolyogva hozzátette — nem kérek több-más-kort az alkotmányosdiból. Hej, nagytiszteletű uram a szabad választáshoz érett nép kell, aki adott jogával helyesen élni is tud. Sajnos azonban a mi népünk még nincs megérve arra, hogy előljáróit maga válaszssa meg. Gerzsonok pedig mindenütt akadnak, egy kis polgári haszonért... Azért én most is csak azt mondom, hogy az volna a helyes, ha a kerület küldené ki a papokat is, mint a tanárokat, ezzel vége lenne a sok választási torzsalkodásnak és a sok késő bánatnak. Különben magam is örülök — mondá — sikerünknek, de majd örülni fog a nép is, ha élvezni fogja a választás áldásait. Csak jöjjön Zentai Péter!

— Most pedig sürgönyileg tudassuk, atyafiak, a Püspök urunkkal a mi örömeinket!

(Folyt. köv.)

Péchy Árpád, ref. lelkész.

Isten igéje.

Van-e Isten?

I.

Van-e Isten? Az ember kérdezi ezt. Először büszkén, gögösen, szinte vakmerően. Az ember, kérdezi ezt ereje teljében. Az ember, a kinek teste erős, lelke tele sok szép gondolattal, tudással. Az ember, aki úgy tekinti magát, mintha ő állana egy magaslaton s az Isten egyike volna az ő vizsgálódása ideoda forgatható tárgyainak. Az ember büszkén kiáltja: Te Isten, jelentkezzél! Az Isten azonban nem jelentkezik s az ember kimondja az ítéletet: Nincs Isten!

II.

Egyszer azonban az ember számításai balul ütnek ki. Az ember, az erős és hatalmas, beteg lesz. És megjelen előtte a halál gondolata. A halál pedig úgy tűnik fel előtte, mint megsemmisülés. Borzasztó gondolat, hogy a bölcs, tudós és hatalmas embernek ugyanaz legyen vége, ami egy állaté. De még ez nem minden. Az ember szeret. Tényleg szeret, pedig ez a különös valami a szeretet az anyagi részecskékből ki nem magyarázható. És mily rettenetes látni, hogy azt, a kit szeretünk, szintén a kór gyötri s a halál fenyegeti. Keressük a segílyt szívünk fájdalmában s nem kapjuk meg. A tudomány, az a nagy hatalom is azt kiáltja: Nem tudok s nem is fogok tudni és nem képes segíteni. Ép akkor és ott nem, a mikor és a hol lelkünk legjobban gyötrődik. A képzelt magaslatról így lehull az ember s felszáll ajkairól a sóhaj: A mélységből kiáltok hozzád, Uram! Érezzük, hogy valami állandóra, valami igazán erőse lenne szükségünk. Most már nem büszkén, hanem alázatosan keresük az Istent. És feltámad bennünk a büntudat. A míg a magunk akarata volt előttünk a mérték, addig tökéleteseknek képeztük magunkat, de most, hogy az Örökkévaló kezdi sejtetni velünk létezését, belátjuk, hogy gyengék és erőtlenek vagyunk. Kezeinket kitarjuk s szinte kétségbeesve kiáltjuk: Óh bárcsak szétszakítanád az egeket és szállnál alá! Uram segíts, mert elveszünk! Uram, ha gyarlóságból tévedünk, ne érdjen haragod! Ha miben vétünk, ne sujtson a villámod!

És fájdalmunk, gyötrődéseink, büntudatunk közepette így kiáltunk: Talán van Isten!

Most felséges tények állanak elénk. Emberek, a kiknek szívében égj tűz él, a mely őket arra kényszeríti, hogy az igazságot soha, semmi körülmények közt meg nem tagadják s akkor is szeretnek, a mikor a gyűlölet támad ellenök. Különösen nevezetes tény az a felséges személyiség, aki a dolgok oly tökéletes rendjét tüntette fel, a melyet az emberiség husz évszázad óta megközelíteni sem volt képes. Ő pedig, a Jézus Krisztus tökéletes volt nemcsak szavaiban, hanem

tetteiben is. Nemcsak nem tett bünt, de bűnbánato; kellett a bűnös lelkében. Szent volt s mégis a lélek menedéket talált nála, ha keresett. A tőle legtávoibb állókat, legnagyobb ellenségeit is szeretete s a hozzá legközelebb állókkal szemben is hajhatatlan volt. Hatalmas volt, de hatalmát nem a maga jóvoltára használta fel és szenvedett, meghalt, de földi fegyvereket nem használt. Élete az Isten élete volt, melynek halál és bűn felett diadalmaskodnia kellett. Benne és általa látom, hogy van Isten! Sőt látom azt is, hogy az Isten engem szeret, véd, e földi életben fenséges feladatokat jelölt ki s a siron túl számomra boldog ottont készített.

Hát te látod-e a Jézusban az Istent! Ha látod, ha tudod, hogy nemcsak van Isten, de az Isten hozánk közeledő, velünk törődő Isten, igaz valóság, a kinek alapos megismerése a boldogság utjaira vezet, akkor jer, segíts és munkálkodjál velem együtt. Ha pedig még távol vagy az istentől, akkor még inkább jer, hadd segítsék én rajtad az által, hogy isten szeretetét veled megismertetem.

Szabó Aladár.

Kegyesség útja.

Hat rövid szabály a keresztyén hitben még fiatalok száma.

1. Sohase hanyagold el a naponkint való magános imádkozást; s ha imádkozol, gondold arra, hogy Isten jelen van s hallja imádatod. (Zsid. 11 : 6.)

2. Sohase hanyagold el a naponkint való bibliaolvasást; s ha olvasol, jusson eszedbe, hogy Isten beszél veled s hogy elhinned, megtenned kell azt, amit néked mond. Minden Istentől való elpártolás e két szabály mellőzésével kezdődik. (Csel. 17: 11.)

3. Ne múljon el egy napod se a nélkül, hogy ne próbáltál volna valamit tenni Jézusért. Minden este gondolkodjál azon, hogy mit tett érted Jézus s aztán kérdezd meg: mit teszek Érted én? Máté 5; 16)

4. Ha kétséged van affelől, hogy valami dolog helyes e vagy helytelen, menj be titkos kamarádba s kérd hozzá Isten áldását. (Kol. 3. 17.) Ha ezt nem tudod megtenni, akkor az a dolog helytelen. (Róm. 14: 23)

5. Sohase mond. Az emberek így és így tesznek, én is úgy cselekszem. (II. Hor. 10: 12.) Kérdezd meg mindig; mit tenne Jézus az én helyemben? s törekedjél arra, hogy őt kövesd. (Ján. 10: 27.)

6. Sohase higj érzelmeidnek, ha azok ellentétben vannak Isten igéjével. Kérdezd meg magadtól: lehet-e az én érzelmem igaz, ha Isten igéje mást mond? S ha a kettő ellentmond egymásnak, akkor Istennek higj s bélyegezd hazugnak saját szivedet. (Róm. 3: 4; I. Ján. 5. 10-11)

Egyháztársadalmi élet.

Egyházi munka Nagy-Sajón.

Nagysajó nagyközség 1800 lakosa között 280 ref. magyar lélek van, kerítve vannak százsz, legnagyobb részben teljesen oláh községekkel. A hiveink kevés földbirtoku kisgazdák. Természetes, hogy itt minden munkálkodásnak oda kellett irányulni, hogy e maroknyi református magyarságban az ő ref. előhite és magyarságának öntudatos érzelme ébrentartassék, fejlődjék, erősödjék.

Ilyen irányban való munkálkodásuk több évtizedes, amennyiben a téli hónapokban (október közepétől február végéig) hetenként 2—3 este egyik-másik afinak arra alkalmas házában összegyűlnek, bibliát olvasnak, magyaráz a lelkész és pedig valamelyik evangéliumot vagy apostoli levelet egészében több estére felosztva. Felolvasás után mindig vetődtek fel egyházunkat, magyarságunkat, közállapotunkat, sőt egyes afiait stb. érdeklő kérdések, ezekről folyt hasznos beszélgetés, sokszor tanácskozás, határozattá értek, valósággá lettek előbb valósíthatlánnak látszó dolgok. Felhozhatjuk például: a (templomba) vásárolt diszes orgonát; az egyház anyagi erejének nevelésére a szorgalmi munka végzést, mely ma is foly és évenként szép összeget hoz; a lelkészi fizetés teljes megváltását, mely tetemes tehertől szabadította meg a hiveket, mert a papifizetést tőkekamat fedezi, összes egyházi adójuk 1 korona stb.

Azonban nemcsak az anyagi haszonnál — noha a felhozott s több más eredmények is az egyháztalognak egyházuk iránti szeretetére, hitükhöz való ragaszkodásukra vall — a vallás-erkölcsi érzéseiken is meg látszott ezen munkálkodásnak eredménye: az isteni tisztelet szorgalmas gyakorlása; a vadházasság teljes kiküszöbölése, nincs közöttük korcsmázó stb.

Az egyháztársadalmi munkálkodás szélesebb, nevelőbb, rendszeresebb alapon 1891-ben kezdődött. Ebben az évben megalakult a „Dalos-kör“, hogy magyar nemzeti érzelmeinek kifejezést adjon felvette az E. M. K. E. címet, alapszabályatt a belügyminiszterium által megerősítette s így nyílt munkássági térre lépett. Itt meg kell jegyezni, néhány évvel előbb államiskolát kaptak. az ig. tanító Sebestyén József s kitűnő zeneétő Vajdá István állami tanító, mint a dalos-kör karnagya dicséretes buzgósággal segédkeztek, munkálkodtak a kör megalapítása, vezetése, fejlesztése körül. Természetes, hogy az egyháztársadalmi munkálkodás is szélesebb és rendszeresebb alapot nyert. Vallásos estélyeik rendezettebbek lettek változatosabb programmal; a dalárda isteni tiszteleteinket, vallásos összejöveteleinket áhítatosabbá, kellemesebbé tette.

Itt azonban az egymásután következő évekről jelentést kellene közölnünk, hogy a munkálkodás fejlődése, fejlesztő, nemesítő hatása tarthatóvá legyen. Ennek

azonban itt helye nincs, röviden csak a mai eredményről írunk egy pár sort.

A daloskör ma magához vonta az ifjúságot s a felserdülteket, mellette van, vele együtt munkálkodik az ifjúsági együletben; alakítottak műkedvelői kört, évenként 2—3 előadást rendeznek s jövedelmeikből egy részi mindig jótékony célra juttattak és juttatnak (Szeretetház, Bethlen szobor, Mátyás szobor, szegénytanulók könyveire, alapjára stb.) Az Emke, az egyház segélyével és saját vagyonkájával „Othon” építettett. Itt van elhelyezve az Emke által adott és saját jövedelméből közel 300 kötetre szaporított könyvtára. Járátja a „Vasárnap”, „Néplap”, téli hónapokban a „Déli” ujságot. Látszik munkálkodásuk eredménye az ifjúság magaviseletén, beszédjén, mások iránti tisztelet megadásában.

Kihatása is van. A nemzetiségek elismeréssel szólnak a magyarokról, úgy előadásait mint összejöveteleit többen látogatják, a magyar dalt széltibe éneklí úgy a szász, mint az oláh.

H i r e k.

Olvasd a Bibliát.

Jairus leánya.

Luk. ev. 8., 40—56.

Galilea városaiból és falvaiból visszatérve Jézus nagy sokaságot talál; várják a nagy tanító, mestert és az irgalmas orvost. Máté házában felkeresi. Jairus szívében támadt először az a hír, hogy Jézus a haláltól is megszabadíthat. És Jézus az ő hitre szerint cselekszik.

Aranymondás: Boldogok lesznek ezután, a halottak kik az Urban halnak meg Ján. jel. 15., 3.

Oktató jegyzetek.

I. A halál borzalmai. Jairus leányát ifjúsága virágzásában ragadta el a halál. Az nem kimél sem öregot, sem fiatalot; sem gazdagot, sem szegényt; sem magas, sem alacsony rangot. Bölcsesség, érdem nem tartják távol tőlünk. Elszakaszt azoktól, kik szeretnék és az enyészetnek ad át. Ő a félelmek királya. (Jób 13. 14.) Az volt Jairus házában most is az. Váratlanul reánk törhet még ma is.

II. Mi legyen a mi vigasztalásunk? Az, hogy van üdvözítőnk, ki a halálnak is elveszi hatalmát. Ha benne hiszünk, ha ő eltörölte szent vérével azt az irást, mely Isten előtt vádol, akkor nincs okunk félni a haláltól. Akkor a fájdalmak után mennyei örömek várnak reánk. (Ján. jel. 2 4.) Akkor a bánatos bucsuzás helyett a viszontlátás öröme vigasztal; akkor az enyészet helyett örvhatatlan testet nyerünk. (Kor. 1. I. 15., 41—44.)

Egyházkerületi Értekezletünk küzgyülése. Egyházkerületi Értekezletünk — mint tudva van — ez évi közgyülését Marosvásárhelyen fogja megtartani szept. 8—10. napjain a várbeli restaurált templom felszentelésével és a kollegium új épületének alépkő letételével kapcsolatosan. Ez alkalommal az Értekezlet választmánya egyetértve a helyi és egyházmegyei rendezősséggel arra főrekszik, hogy az egyháztársadalmi munkásság (belmissio) különböző mezőit (ifjúsági-

egylet, nő-egylet, biblia- és vallásos iratok terjesztése, lelkigondozás, diakonia, gyülekezeti élet stb.) s azokon való munkálkodás eszközeit egy szerény belmissiói kiállítás keretében bemutassa, munkásait egymással megismertesse és konferenciák keretében lehetővé tegye, hogy működésüket és eszközeiket egymással megismertessék s a közös célra új és fokozottabb munkásságra buzduljanak. Budapest és a vidék számos intézménye s azok a szerény kezdetek is, melyek egyházkerületünkben megindultak, képviselve lesznek itt s lelkészeinknek, érdeklődő világiainknak (férfiaknak és nőknek egyaránt) alkalmuk lesz itt értékes tanulmányokat tenni.

A közgyülés másik irányu feladata lesz megvitatni azokat az áramlatokat, amelyek a hazai protestantizmus egésze vagy része érdekeinek védelmére keletkeztek (Orle, Evangéliumi szövetség) s a velük való együttműködés feltételeit megállapítani.

Végül egy közös *nagyülésen 10-én* megvitásra kerül, *A magyar protestantizmus helyzete, kilátásai és teendői.* Biztos kilátásunk van arra, hogy a Főtiszt. Rüspök urral együtt br. Bánffy Dezső önmagyméltósága is részt vesz közgyülésünkön és a nagygyülés fontos kérdésében mindketten nyilatkozni fognak.

A részletes programot — reméljük — hogy már jövő számunkban közreadhatjuk.

Ország-világ.

— **A kormány.** kedden augusztus hó 4-én minisztertanácsot tartott. Most mikor a parlament szünetel a hivatalos aktákon kívül megbeszélik a politikai helyzetet is a miniszter tanácsban. Günther igazságügyi miniszter ez alkalommal jelentést tett a karlócai kiküldetéséről. A minisztertanács úgy határozta, miután a Zmejanovics patriarka megerősítse a királytól függ a kormányt azt kért nem fogja.

Megbeszélés tárgyát képezte a delegációk dolga is. Mint tudva van a delegációk a jövő hó végén szeptember 22 ikén Budapesten lesznek.

Rauch bán is megjelent a miniszter tanácsban s előterjesztést tett a vízi beruházások elkerülhetetlen voltáról a horvát határ mentén. Majd referált a horvát politikai helyzetről s a délszláv propagandának Horvátországba nyuló szálairól.

A miniszter tanács legfontosabb tárgya a jövő évi költségvetés letárgyalása elmaradt, mert a miniszteriumok a költségvetéseikkel még nem tudtak elkészülni.

— **Török országban** a forrongás még mindég tart. A szultán és hadsereg esküt tettek az alkotmányra. Az alkotmány formálisan proklamálva van. A kormányt újból rekonstruálták, lehetőleg népszerű személyek kerültek az ügyek élére; de mindez mégsem képes lecsendesíteni a felzigatott kedélyeket. A hadsereg s az ifju törökök úgy viselkednek, mintha ők lennének a birodalom urai. Attól lehet tartani, hogy a vidéken Drinápolyban, Szalonikiben, Szerreszben a forradalom, mely anarchikus jellegű könnyen kitörhet s akkor a vérontás nem lesz elkerülhető.

A mosás akár a tánc,
Fáradtságba nem kerül.
Schicht szappant ha használsz,
Még szíved is örül.

Schicht szarvasszappana

csodálatos, **hathatós** tisztítóerejét saját szerű előállításának és a legjobb nyersanyagok leggondosabb kiválasztásának köszöni.

Schicht szarvasszappana

kiméli a kezeket és a felhőneműt! Megtakarít fáradtságot és vesződséget kiméli ennél fogva az egészséget! Megtakarít pénzt, időt és munkát!

Tisztasága **30.000** koronával szavatoltatik.

Agrár takarékpénztár r. t.

Maros-Vásárhely.

FIÓKINTÉZETEK:

Csikszereda, Gyergyószentmiklós, Marosludas,
Marosujvár, Nyárádszereda, Parajd, Sepsi-
szentgyörgy, Székelykeresztur, Székelyudvarhely.

Befizetett alaptőke: 1500.000 korona

Takarékbetétek: 8 millió korona.

A takarékoságot a lakosság minden rétegében előmozdítandó, amerikai módon **házi takarékperselyeket** izléses csinos kivitelben, zárva, kulcsok nélkül **ingyen**, bocsátunk feleink rendelkezésére, a melyek által még a legkisebb összegek is könnyű módon megtakaríthatók. Ezen házi takarékperselyeknek azon nagy előnyük van, hogy azokból pénzt a mi közbejöttünk nélkül kivenni nem lehet és így a fél annak a kísértésnek, hogy a megtakarított pénzt esetleg céltalanul elköltsse könnyen ellentállhat

Ha legalább egy korona a perselyben összegyűlt sziveskedjék intézetünkhöz fáradni, a mior a megtakarított összeget a perselyből a t. cím jelenlétében kivesszük és a betéti könyvecskéjébe javára írjuk.

A perselyt zárva, kulcsok nélkül visszaadjuk és a pénzgyűjtés újból kezdődik.

Agrár Takarékpénztár r. t.
M. Vásárhely

Nyomdai munkák

a leggyorsabban és
legszebb kivitelben
o o készülnek o o

Adi Árpád

Kossuth-nyomdájában

Maros-Vásárhely

Széchenyi-tér 7. sz.

